

Sevginin Sönmez Meşalesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Şubat 2022

Hadi uçalım şiirlere,
Konalım kanatlarına aşkın
Elemin gücünden geliyor tüm ilhamım madem
Yine de şair olmaktan öte
Çok uzak bir iklimdeyim.

Sarkacı mevsimin
Bense kayıp uyuşuyum acıların
Sökün eden dünden
Pespaye dokunuşlar
Külfet bilsem de varlığımı
Tünediğim o kırık dal
Hani zaruri bir tebessüm
Hani halamektepli bir kızım
İçimdeki seyyah kuşlar nazenin
Yürek iklimi ise naif bir resim.

İçinde saklandığım karesinde göğün
Kanatlandığım gün ve gece
Mağdur ışığıym ölüm şehrin
Gecenin nispeti belki de düş bildiğim sesine.
Hani: tınısında kaybolduğum
Hani renkten renge giren güleç mizacın
Hani koptu kopacak kıyamet
Arz edilesi nice şarkı
İzbelerde kaybolmuş bir güneşin de düşmüşken peşine.

Bir araz ise sessizlik
Afaki bir iklim olsa bile içimde devşiren sesi yalnızlığın
Göçüp gitmek vardı şimdi en uzak ülkeye
Ülkelerden ülkülere uzandığım
Umudun da her zerresinde aniden doğup yol aldığım
Bir güzergâh olsa olsa
Maşuk inadıyla terbiye ettiğim bedenim.

Metruk hecelerden serpilten üzerime ne çok dize
Diz dize büyüdüğüm bir kitap gibi
Şiar edindiğim bilginin ve sevginin nazire ettiği
Derdest bir günde saklandığım
Dertop olmuş yüreğimle sana yaslandığım
Yaşadığım ne ki yazmadıklarım inerken?

Yalıtılmış bir esaret benimki
Varsın olsun sözcüklerim tükenirken
Yeniden ektiğim tohum gibi
Aşkın merhalesi
Katıksız sevdiğim ihbar edilesi
Bir yas gibi ıskaladığım.
Hali hazırda kusurlu bir hareket ise aşkın nakışı
Sözcüklerden inşa ettiğim bir dünya
Manen doyduğum ruhun tek ihtiyacı.

Sevginin sönmez meşalesi
Yandıkça büyüyen bir özlem gibi
Nasır tutan yüreklerden uzak kıldığım bir dünya
Kimine göre martaval
Kimine göre masal
İçimin yerleşkesi aşkla eşleşmiş cennetimin
Reçetesi
Her ağladığımda içime damlayan onlarca dize
Ağrılar yaktığım kadar yaşardığım
Yürekle yeşerdiğim
Taziyelerimi sunduğum dünde saklı.

Bir maruzat belki de içimin iklimi
Telaffuz etmenin de imkânsızlığı
Bu göçük aşkı elemine edip de doğasında hayatın
Tabi olduğum her yeni gecenin acının
Aymazlığında inkâr ettiğim kadar
Nankördür ruhum
Batağa saplanmış kalbim
İçerlediğim binlerce detay beni benden edercesine.

Haz etmesem de acıdan ibaretim

Haiz olduğum gövdem ve yüređim
Aklımla řerh düřtüđüm
Koca ömrün kifayetsizliđi
Bař edemediđim öyle bir martavalmıř ki
Bu seyyah hayallerin meali
Gökten inen bir melek gibi
İçimi titreten sesi aşkın ibaresi
Varsın kalsın nice ukde derinde
Demlendiđimin de ta kendisi.